

Medlem (Hage) og det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) paa deres Bemærkninger.

Det ærede 1ste Medlem for 8de Kredse (Dalsgaard) gav jo ogsaa i det hele og store Forslaget sin Tilslutning. Han rettede et Spørgsmaal til mig, nemlig hvorvidt det er tilladt, naar en Forening har indkøbt en Ejendom og udstykket den, at den saa sælger Lodder til Sammenlægning med anden Jord. Dertil vil jeg svare følgende: Hvis det er Hovedøjemedet med en Forenings Indkøb af Jord, vil det jo stride mod Lovens Tankegang at yde den Laan, men hvis Hovedøjemedet virkelig er at skabe mindre, selvstændige Jordbrug, er der intet i Loven, som hindrer, at enkelte Lodder kunne sælges til Sammenlægning med anden Jord. Det er i hvert Fald ikke min Mening, at der fra Administrationens Side skal lægges nogen Hindringer i Vejen i saa Henseende. I det hele er det min Tanke, at man skal give saa megen Bevægelsesfrihed som muligt, naar blot Hovedtanken i Forslaget her bliver holdt oppe. Men det er jo en given Ting, at i de Parceller, som blive solgte til Sammenlægning med anden Jord, kan der ikke gives Laan af Statslaanefonden. I øvrigt maa jeg tilføje med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt der fra en større Gaard ved Udstykning kan sælges Parceller til Sammenlægning med anden Jord, at Betingelsen herfor er naturligvis den, at Foreningens Vedtægter er saaledes affattede, at de ikke forbyde det. Thi man giver selvfølgelig ikke Tilladelse til, at en Forening overskrider sine egne Vedtægter. Men hvis dens Vedtægter er affattede saa rummelige, vil der ikke blive lagt Hindringer i Vejen fra Administrationens Side.

Det ærede Medlem mente, at den Sum af 35,000 Kr., som er nævnet i § 3 som det Beløb, en Forening normalt skal være Ejer af for at vinde Anerkendelse, er alt for stort, og han ønskede det nedsat. Dertil vil jeg sige, at det tror jeg ikke, der er nogen Anledning til. Det bør jo opretholdes, hvad jeg nu senere skal komme tilbage til, at Hovedtanken i dette Forslag er en virkelig Udstykning af større Gaarde, ikke af middelstore eller mindre Gaarde; og naar en større Gaard skal udstykkes, skal der jo nogle Penge til, ikke blot til Udbetaling af den Del af Købesummen, der ikke kan henstaa i 1ste eller 2den Prioritet, men ogsaa til at staa imod med i den Ventetid, der maa hengaa, til Parcellerne blive solgte. Og det vilde da være

ganske overordentlig heldigt, om en Forening ejede noget ud over det saaledes hertil nødvendige, at den kunde eventuelt staa en Smule i Forskud for en Mand, man gerne vilde overdrage en Parcel, men som i Øjeblikket maaske ikke fuldt ud raadede over det Beløb, der skal til for at træde ind. Jeg tror derfor, at som Norm, som Regel er dette Beløb ikke for højt. Derhos er det jo udtrykkelig bestemt, at naar Omstændighederne tale derfor, kan Finansministeren godkende Vedtægterne for en Forening, som ikke har saa stor en Formue. Der er altsaa ikke noget bundet. I Virkeligheden er Finansministeren saaledes stillet, at han kan tage Omstændighederne under Overvejelse, og hvis der virkelig er Grund til, at man kun danner en mindre Forening, og hvis der virkelig kun er Brug for et mindre Beløb, har Finansministeren det i sin Magt at give Sanktion paa en Forening i den Form. Jeg tror, det er en Erfaringsætning, at hvor en Lov indrømmer en Administration en saadan Tilladelse til at gøre Undtagelser, er Administrationen altid overordentlig liberal til at gøre det, naar Omstændighederne tale derfor. Derfor mener jeg, at der er ingen Skade sket ved at lade Bestemmelsen blive staaende, som den er.

Jeg vil derefter gerne henvende et Par Ord til det ærede 9de kongevalgte Medlem (Hage), hvis Tale jeg i Gaar paahørte med største Interesse. Jeg konstaterer med Tilfredshed, at det ærede Medlem udtalte en meget bestemt Sympati med Hovedtanken i Forslaget. Det ærede Medlem er jo enig med mig i, at det er en Opgave af nogen Betydning, af nogen Vigtighed at bevare Landboerne for Landet, som jeg sagde i Gaar, gennem Lovgivningen at gøre en Smule til, at den stærke, næsten rivende Strøm, der har været i de senere Aar ind til Byerne, bliver noget standset. Det ærede Medlem gav mig Ret deri og støttede sine Betragtninger til nogenlunde de samme Tal, som ogsaa jeg fremførte. Det ærede Medlem gav mig ogsaa Ret i, at skulde man gaa over fra Ord til Handling i denne Henseende, var der ingen anden Vej end den at aabne Mulighed for, at der kunde blive flere selvstændige Brug ude paa Landet. Det ærede Medlem nævnede nogle Tal, som skulde angive, hvorledes Udstykningen hidtil havde virket her i vort Folk, men disse Tal ere jo i Virkeligheden ikke meget talende. Ganske vist er det, som det ærede Medlem nævnte, saaledes, at der i Løbet af de sidste Aar er blevet ikke saa faa ny